1991 செப்டம்பர் 27]

டாக்டர் அ. ஸ்ரீதரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வருடத்தில் ஒரு ஏக்கர் தேயிலைத் தோட்டத்தில் ரூ. 5 இலட்சம் நெட் பிராபிட் வருவதாகத் தெரிகிறது. அதாவது ஒரு செடிக்கு ரூ. 200 நெட் பிராபிட் வருவதாகத் தெரிகிறது. இது அனைத்தும் தொழிலாளர்களுடைய வேர்வையாலும், ரத்தத்தாலும்தான் கிடைக்கப்பெறுகிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். அங்கே ஏதும் மெஷினரியோ, டெக்னாலாஜியோ இல்லாத காரணத்தால் அனைத்து தேயிலைத் தோட்ட ஓனர்களையெல்லாம் அழைத்து மாதச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நமது அரசு முயற்சி செய்தால் அதில் நல்ல ஒரு முடிவு ஏற்படும் என்று விரும்புகின்ற காரணத்தால் நமது மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய ஆட்சியில் இதற்கு ஆவன செய்யப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தோட்டத்து அதிபர்கள், தொழிலாளர் தலைவர்கள், அவர்களுடைய கருத்துக்களை எல்லாம் தெரிந்து ஆலோசித்துத்தான் இந்த குறைந்த பட்ச கூலியை நிர்ணயம் செய்கின்றோம். இதைவிட அதிகமான கூலியை தொழிலாளர்களும், அந்த நிறுவனங்களின் தொழிலதிபர்களும் சேர்ந்து ஒப்பந்தங்களைப் போடுவார்களானால், அது அமலுக்கு வரும். ஆகையால் அந்தத் தொழிலுக்கு இந்த குறைந்த பட்சக் கூலி கட்டுப்படுத்தாது. ஆகவே, தங்களுக்கு அதிகபட்சக் கூலி கிடைக்க வேண்டுமென்று கருதுபவர்கள் அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வினா எண் 92. திரு. வி. கே. சின்னசாமி. மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

92. ஆரம்ப சுகாதார நிலைய மருத்துவர்கள்.

* 288. திரு. வி. கே. சின்னசாமி: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழகத்தில் கிராம ஆரம்ப சுகாதார நிலைய மருத்துவர்கள் அந்தக் கிராமங்களிலேயே தங்கி பணியாற்றாததால் பொதுமக்கள் அவதிக்குள்ளாவதை அரசு அறியுமா?

(ஆ) ஆம் எனில், அவர்கள் அங்கேயே தங்கி பணியாற்ற அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

(அ) மற்றும் (ஆ) கிராமங்களிலுள்ள ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் பணியாற்றும் மருத்துவர்களில் சிலர் அங்கு தங்கி பணியாற்றுவது இல்லை என அரசு அறியும். இவ்வாறு அங்கு தங்கி பணியாற்றாததற்கு காரணம் அரசு ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் குடியிருப்புகள் இல்லாததுதான். எனவே, மருத்துவ அலுவலர்கள் தங்குவதற்கு குடியிருப்புவசதி இல்லாத கிராமங்களில் குடியிருப்புகளைக் கட்டுவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. தற்போது 120 இடங்களில் குடியிருப்பு கட்டுவதற்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் அந்த கிராமப்புறங்களில் பணியாற்றும் மருத்துவ அலுவலர்களுக்கு மாதந்தோறும் கிராமப் புறபடியாக ரூபாய் 400-ம், குடியிருப்பு இல்லாத இடங்களில் ரூபாய் 500-ம் வழங்கப்படுகிறது.

திரு. வி. கே. சின்னசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த கிராமங்களில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் என்பதில் மக்களுக்கு-மிகமிகசாதாரண மக்கள் கிராமப்புறங்களிலே வாழ்கின்ற மக்கள் உடம்பு வலி, தலைவலி, காய்ச்சல் என்று வருகின்ற நேரத்தில் சாதாரண கூலி வேலை செய்பவர்கள்தான் அந்த ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திற்குச் செல்கிறார்கள். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், நம்முடைய கழகத்தின் காவல் தெய்வமாக இருக்கின்ற நம்முடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்களை தெய்வமாக நம்பி வாக்களிக்கின்ற அத்தனை மக்களுமே செல்லுகின்ற இடம், அந்த ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் தான். ஆகவே, நான் பணிவான்பேடு தெரிவித்துக்கொள்வது, கிராமப்புறங்களிலே ஓரளவிற்கு வீட்டு வசதியும் இருக்கிறது. ரூ. 500 அவர்களுக்கு பணமும் தருகிறார்கள், வீட்டுவசதிக்காக. குவார்ட்டர்ஸ் இல்லாத இடங்களில். ஆகவே அவர்கள் அதைப் பயன்படுத்தி, அந்தந்த கிராமத்திலேயே தங்குவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பாரா என்பதை அறிவதோடு, இந்த டாக்டர்கள் தங்காத காரணத்தால் கிராமப்புறப் பகுதிகளிலே பிரசவம் என்பது எந்த நேரத்திலும் தாய்மார்களுக்கு, பெண்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய ஒன்று. அப்படி பிரசவம் இரவு நேரங்களில்கூட சில பெண்களுக்கு ஏற்பட்டு மிகவும் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகின்றனர். சில தாய்மார்கள் இறக்கின்ற நிலைமைகள்கூட ஏற்படுகின்ற நிலைமை உருவாகின்றது. ஆகவே இதை கருத்தில்கொண்டு, நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய புரட்சித் தலைவியினுடைய அனுமதி பெற்று, உடனடி நடவடிக்கை எடுத்து, அதற்கு ஏதாவது ஒரு பரிகாரம் செய்து, மருத்துவர்கள் தங்குவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1991 செப்டம்பர் 27]

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீண்ட நெடுங்காலமாக இப்பேற்பட்ட குறைபாடு இந்தத் துறையிலே இருந்து கொண்டு வந்திருக்கிறது. இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற உடனேயே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஒவ்வொரு துறையாக ஆய்வு செய்த போது, இந்தத் துறையை ஆய்வு செய்த நேரத்திலே, கிராமப்புறங்களிலும் அந்த மருத்துவர்கள் தங்கி பணியாற்ற வேண்டும். அதற்கு உண்டான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று அவர்கள் அறிவுறுத்தினார்கள். அப்படி அறிவுறுத்தப்பட்டநேரத்திலே அவர்களை அதிகாரம் செய்து மட்டும் அங்கே பணியாற்றச் சொல்வது நியாயமில்லை. அவர்களுக்கு என்ன குறைபாடுகள் இருக்கிறது என்பதையும் தெரிந்துகொண்டு அதைத் தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தையும் இங்கே தெரிவித்தார்கள். அதற்கு ஏற்பதான் இப்போது ஆய்வு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஏற்கெனவே அவர்களுக்கு கிராமப்புறபடியாக 400 ரூபாயும், வீடு இல்லாத இடத்திலே 500 ரூபாயும் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி அங்கே அதையும் மீறி அவர்கள் பணியாற்றவில்லை என்று சொன்னால் நடவடிக்கை மூலமாக அவர்களை அங்கே பணியாற்றுவதற்கு இந்த அரசு நிச்சயம் கடுமையான நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முற்பகல் 10-05

திரு. வி. கே. சின்னசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு இதயதெய்வம் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் இன்றைக்கு கிராமத்திலே இருக்கிற அத்தனை மக்களையும் ஒட்டு மொத்தமாக ஆய்வு செய்து, இலவச மருத்துவ பரிசோதனை செய்து, யார் யார் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் ஆய்வு செய்து அவர்களுக்கு தகுந்தாற்போல் இலவசமாக சிகிச்சை அளிப்பதற்கு ஒரு பெரிய திட்டத்தை இந்திய துணைக் கண்டத்திலே எந்த ஒரு முதலமைச்சரும் எண்ணிப் பார்க்காத, நினைத்துக்கூட பார்க்காத ஒரு திட்டத்தை நம்முடைய தமிழக முதல்வர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களிலே இருப்பவர்களுக்கு மருத்துவ பரிசோதனைக்கு செல்ல வேண்டுமென்றால் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம்தான் அவர்களுக்கு பயன்படும் என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முதலமைச்சரோடு கலந்து பேசி, எத்தனையோ நிதி ஆதாரங்களையும் பல சலுகைகளையும் கொடுத்து இருப்பதைப்போல, இந்த கிராம ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்று பார்த்து உடனடியாக தங்குவதற்கு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் பாட்டுக்கு பேசிக் கொண்டே இருந்தால் எப்படி, கேள்வியாகக் கேளுங்கள்.

திரு. வி. கே. சின்னசாமி: அந்த இடத்தில் கட்டிடங்களை கட்டித் தருவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1991 செப்டம்பர் 27

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கெனவே சொல்லிவிட்டேன். இந்த ஆண்டு 120 இடங்களிலே குடியிருப்பு வசதிகள் கட்டித் தருவதற்காக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் அனுமதித்திருக்கிறார்கள். நமக்கு இப்போது இருக்கிற ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் 1,429. புதிதாக இந்த ஆண்டு 76 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் உத்திரவிட்டிருக்கிறார்கள். எனவே மொத்தமாக 1505 இடங்களிலே ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களிலே இந்த ஆண்டிலே முடிக்கப்பட இருக்கிறது. அதிலே குடியிருப்பு இருக்கிற இடம் 303 இடங்கள்தாம். பிறகு இப்போது 120 அனுமதித்திருக்கிறார்கள். எனவே மீதி இருப்பவைகளுக்கு படிப்படியாக கட்டிடங்களை கட்டி அவர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மிகப் பெரிய அளவிலே ஒரு மருத்துவ முகாம் நடத்துவதற்கு கூட அது வசதியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். மருத்துவர்கள் அங்கே போய் பணியாற்றுகிறார்களா என்று தொடர்ந்து பார்ப்பதற்குக்கூட அது வசதியாக இருக்கும். காரணம், யார் யார் எங்கெங்கே போய் மருத்துவமனைகளிலே தங்க வேண்டும் என்று குறிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் அங்கே மருத்துவ வசதிக்காக போகும்போது மருத்துவர்கள் கண்டிப்பாக அங்கே இருந்தாக வேண்டும். எனவே, எதிர்காலத்தில் இந்த நிலைமைகள் சரி செய்யப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கே. சிங்காரம்

திரு. கே. சிங்காரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மருத்துவர்கள் கிராமங்களில் தங்க முடியாததற்கு காரணம் குடியிருப்பு வசதிகள் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். குடியிருப்பு வசதிகள் இருந்தாலும் கூட கிராமப்புற படியாக 400 ரூபாயும், வீட்டுக்கு அலவன்ஸ்ஸாக 500 ரூபாயும் மொத்தம் 900 ரூபாய் பெறுகிறார்கள். இவ்வளவு வசதிகள் செய்து கொடுத்தும் கூட கிராமப் புறங்களிலே தங்கி பணியாற்ற விரும்பவில்லை. நகர்ப்புறங்களிலேயே பணியாற்ற விரும்புகின்றனர். எனவே, கட்டாயமாக டாக்டர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டுக்காலம் கிராமங்களில் பணியாற்ற வேண்டும் என்ற ஒரு ஆணையை அரசு பிறப்பிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்களுக்கு இப்போது கொடுக்கப்படுவது, கிராமங்களிலே பணியாற்றுபவர்களுக்கு வீடு இருந்தாலும் 400 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. வீடு இல்லாத இடங்களில் 500 ரூபாய். மொத்தம் 900 இல்லை. 400 அல்லது 500 ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு அங்கே வீட்டு வசதி இருந்தும் தங்கி பணியாற்றவில்லை என்று சொன்னால் கண்டிப்பாக நடவடிக்கையை இந்த அரசாங்கம் எடுக்கும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1991 செப்டம்பர் 27]

ஏற்கெனவே குறிப்பிட்ட காலம் அவர்கள் கிராமத்திலே பணியாற்ற வேண்டும் என்ற விதியை நாம் வைத்திருக்கிறோம். குறிப்பாக எம்.பி., பி.எஸ். படித்தவர்கள் குறைந்தபட்சம் 3 ஆண்டுக்காலம் பணியாற்ற வேண்டும் என்று இருக்கிறது. உயர் கல்வி படித்தவர்கள் என்றால் ஓராண்டுக்காலம் பணியாற்ற வேண்டும் என்ற விதி இருக்கிறது. இப்படி கிராமப்புறங்களிலே பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு உயர் கல்விக்கு வரும்போது 1 மார்க் ஒரு ஆண்டுக்கு என்று கொடுக்கப் படுகிறது. அப்படியும் சில இடங்களில் சென்று பணியாற்ற மருத்துவர்கள் தயாராக இல்லை. எனவே அவையெல்லாம் ஆய்வு செய்து கடுமையான நடவடிக்கை மூலமாகவோ அல்லது அங்கேயிருக்கிற குறைபாடுகளை நீக்குவதன் மூலமாகவோ அவர்கள் அங்கே பணியாற்றுவதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசு மேற்கொள்ளும்.

முற்பகல் 10–10

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திருமதி ரமணி நல்லதம்பி.

திருமதி ரமணி நல்லதம்பி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பிரைமரி ஹெல்த் சென்டரிலே பணியாற்றுகின்ற டாக்டர் களுக்கு வீட்டுப் படிக்கான அலவன்ஸ் எல்லாம் கொடுத்தும் கூட அங்கே இருக்க மாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அந்தந்த தாலுக்காவிலேயே படித்துக் கொண்டிருக்கின்ற அந்தத் தாலுக்காவை நேட்டிவ் ப்ளேஸாக கொண்ட அந்தந்த டாக்டர்களை போடுவீர்களே யானால், அவர்களுக்கு நிச்சயமாக அங்கு பணிபுரியக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். வில்லிங்னஸ் கேட்டு, இந்த இந்த கிராமத்திலே இருக்கின்ற பிரைமரி ஹெல்த் சென்ட்டரிலே பணியாற்ற சம்மதமா என்று கேட்டு அப்படி கூட ஒரு ஆய்வு நடத்தி, அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அங்கே வேலை கொடுக்கலாம் அல்லது அவர்கள் தங்கவில்லை என்று சொன்னால் அதிலே பிரயோசனம் இல்லை. அந்த டாக்டர் பணி அங்கே இருப்பதிலே ஒரு பிரயோசனமும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கேள்வியாகக் கேளுங்கள்.

திருமதி ரமணி நல்லதம்பி; தலைவர் அவர்களே, கவர்ன் மெண்ட்டுக்கு செலவு தானே ஒழிய மக்களுக்குப் பயன் இல்லை. ஆகவே எப்படியும் அவர்கள் அங்கே தங்கி பணியாற்றுகின்ற ஒரு நிலையை உருவாக்கித் தர அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கு. முத்துசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே மானிய கோரிக்கையிலே ஒரு அறிவிப்பு செய்தது உங்களுக்கு நினைவு இருக்கும் என்று கருது கிறேன். ஒவ்வொரு துறையிலேயும் அல்லது ஒவ்வொரு மருத்துவ

மனையிலேயும் இருக்கின்றவர்களுக்கு என்ன குறைபாடு இருக்கிறது, அவர்களுக்கு என்ன விருப்பம் என்ன பிரச்சினை இருக்கிறது என்பதை ஆய்வு செய்வதற்காக அவர்களிடத்திலே 10 நாள் கால அவகாசம் கொடுத்து மனு வாங்கப்படும். அதை நாங்கள் நேரடியாக தீர்த்து வைப்போம் என்று சொன்னோம். அதிலே இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள், பெரும்பகுதியான பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட்டுவிடும். இருந்தாலும்கூட அந்தந்தப் பகுதியிலே இருப்பவர்களையே நியமிக்க வேண்டும் என்பதிலே எங்களுக்கு ஒன்றும் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. ஆனால் அதற்குப் பின்னாலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் மற்றவர்களும் வந்து அவர் அந்த சொந்த ஊரையே சார்ந்தவர், அங்கே தவறாக நடந்து கொள்கிறார், வேறு தொகுதிக்குப் போய் விடுகிறார், அங்கே இருப்பதில்லை என்ற பிரச்சினைகள் எல்லாம் தொடர்ந்து வரத்தான் செய்கிறது. எனவே இவற்றை எல்லாம் தனித்தனியாகப் பார்த்து அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலமாகவோ அல்லது நான் ஏற்கனவே சொன்னபடி பிரச்சினை களைத் தீர்த்து வைப்பதன் மூலமாகவோ, அங்கே மருத்துவர்கள் தங்குவதற்கான ஏற்பாட்டை இந்த அரசாங்கம் செய்யும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. துரை ராமசாமி.

திரு. துரை ராமசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சுகாதார நிலையங்களில் பணி புரிகின்ற டாக்டர்கள் அருகாமையில் உள்ள சிறு நகரங்களில் கூட குடியிருக்க மறுக் கிறார்கள். மாவட்ட தலைநகரங்களில் இருந்து தான் வந்து சென்று கொண்டிருக்கின்ற நிலை பல இடங்களிலே ஏற்பட்டிருக் கிறது. இதைத் தவிர்த்து அருகாமையில் உள்ள சிறு நகரங் களிலாவது அவர்கள் குடியிருப்பதற்கு அரசு ஆவன செய்யுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அருகாமையில் இருக்கின்ற நகரம் என்பது அல்ல. அந்த ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் எங்கே இருக்கிறதோ அங்கே குடியிருப்பு நாம் கொடுத்திருப்போமானால் கண்டிப்பாக அவர்கள் அங்கே இருக்க வேண்டும். அப்படி ஒரு வேளை அங்கே இருக்க முடியாத அளவுக்கு, வீடு நாம் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் அருகாமையில் எங்கே வீடு கிடைக்கிறதோ, மிக அருகாமையில் எங்கே கிடைக்கிறதோ அங்கே அவர்கள் இருந்தாக வேண்டும். எனவே அந்த நிலையினைத்தான் ஏற்கனவே சொன்னேன். அப்படி இல்லாதவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து நிச்சயமாக நாங்கள் அங்கே அவர்கள் தங்கி பணியாற்றுவதற் கான ஏற்பாட்டைச் செய்வோம் என்பதையும், இனிமேல் புதியதாக யாரை எல்லாம் நியமிக்கிறோமோ, அவர்கள் கண்டிப்பாக கிராமப்புறத்திலே பணியாற்றிவிட்டுத்தான் வர வேண்டும் என்பதன் மூலமாகவும், சித்தா டாக்டர்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமாகவும் இந்தப் பிரச்சினைகளை நாம் தீர்த்துவிட முடியும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது.